

ผลการสำรวจปลาตายเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 พ.ย. 2555 ออกทำที่บางตะบูน บ้านพีจำรูญ เวลา 9:00 น

น้ำตรงทำน้ำบ้านพีจำรูญเต็มปริมาตรเกือบขึ้นมานบนบ้านของแกเลยเมื่อเราไปถึงช่วงแรม 2 ค่ำ เลยจากลอยกระทงมาแคว้นเดียวครับ มองเห็นซากกระทงสองสามอันลอยติดอยู่ตรงตลิ่ง พร้อมกับมีปลากระบอกสองสามตัวลอยหัวขึ้นมานบนผิวน้ำเพื่อหาอากาศหายใจในสภาวะนี้บ่งบอกถึงปริมาณออกซิเจนในน้ำที่ขาดหายไป น้ำยังมีกลิ่นแปลกๆเหมือนเมื่อกกลางเดือนที่ผ่านมาแต่ก็เบาบางลงบ้าง พี่จำรูญบอกว่าเมื่อวานออกไปกับทางกรมประมงทำการวัดสภาวะน้ำ เห็นบอกว่าปริมาณออกซิเจนบริเวณได้น้ำเกือบเป็นศูนย์เลยทีเดียว สภาวะน้ำที่แม่กลองนี้ยังคงอยู่ในภาวะ น้ำเสียอยู่ซึ่งมีสาเหตุมาจากปรากฏการณ์ที่เรียกว่า plankton bloom ซึ่งมักจะเป็นในช่วงนี้ที่มีน้ำไหลหลากมาจากบนแผ่นดินซึ่งพัดพาเอาสารเคมีต่างๆที่เกิดจากการใช้กันอย่างแพร่หลายบริเวณต้นน้ำไหลมารวมตัวกัน และน้ำก็ไม่สามารถถ่ายเทได้อย่างสะดวกจึงทำให้เกิดน้ำเน่าเสียขึ้นมา ผลที่ได้คือ มีปลาตายลอยน้ำเต็มไปหมดอีกทั้งยังมีกลิ่นเหม็นคลุ้งไปทั่วๆไป.

ซากปลาตายเพราะน้ำเสียเมื่อ 14พย.55

ลมในอ่าวพัดจากด้านตะวันตกเฉียงเหนือค่อนข้างแรงตอนเริ่มวิ่งออกมาทำให้มีน้ำกระเซ็นมาทางด้านซ้ายของตัวเรือ ทั่วๆที่กลุ่มฝนก้อนใหญ่ก็เพิ่งผ่านบริเวณบางตะบูนไป คงมีหมอกบางๆอยู่ทั่วๆไปพร้อมทั้งแดดอ่อนๆเนื่องจากมีเมฆกระจายอยู่เต็มท้องฟ้า. เมื่อวันจันทร์และอังคารที่ผ่านมาทางศูนย์

สัตว์ทะเลหายาก มีคุณหนึ่งและคุณขาว,คุณตอง ก็มาออกเรือเพื่อทำสำรวจวาฬประจำเดือน แต่ก็ไม่มีวีแววของพวกเขาเลยทั้งสองวัน และ ในวันพุธและพฤหัสบดี ก็ย้ายไปดูแถบบางปะกง ก็ได้ข่าวว่าไม่มีวีแววของพวกเขาเลยทั้งที่ฝูงก็ออกทะเลไปเพื่อวัดสถานะน้ำทะเลก็บอกว่าได้ไม่เห็นเลย

ฟ้าหม่นๆกับทะเลเรียบๆ

สภาพท้องทะเลที่เงียบสงบเอามากๆในช่วงสายๆและบ่ายๆเรียกว่าแทบจะไม่มีคลื่นลมเลยด้วยซ้ำ ทำให้รู้สึกอับอ้าวค่อนข้างมาก แต่ก็ทำให้เราสามารถมองออกไปได้ไกลเอามากๆ อีกทั้งแทบทุกคนในเรือคราวนี้ดูจะมุ่งมั่นในการมองหาเหล่า วาฬไทย ของเราเอามากๆ มีคนถึง 8 คนรวมทั้งพี่รัฐ ได้ตั้งใจเพ่งมองออกไปตั้งแต่ออกเรือมาและความที่ทะเลเรียบมาก แต่มีขยะลอยอยู่มากมายรวมทั้งซากกระพง(อีกทะเล)ที่ลอยอยู่มีเศษไม้ ต่างๆลอยอยู่ค่อนข้างมาก เมื่อถูกสภาพของช่วงทะเลหนุนให้ลอยขึ้นๆลงๆ ทำให้เวลามองไกลๆ พวกเราบางคนก็ช่วยกันมองหาวาฬก็จะเกิดการ ชะงักบ่อยๆ ว่า.. เอ๊ะ..นั่นใช่ไหมอยู่ค่อนข้างตลอดเวลา หรือ จะเป็นเพราะ ความพยายามที่จะเอาใจช่วยตัวเองว่า เอน่า...ไม่เจอมาหลายวันแล้ว วันนี้ น่าจะได้เจอสักทีน่า...ครับ...ขณะที่เรือวิ่งไป คำถามเดิมๆความคิดเดิมๆ ความอยากรู้อยากเห็นของผมก็วกเข้ามาในหัวอีกแล้วครับ...ก็คงจะย้ำคิด..ย้ำทำ...กันอยู่อย่างนี้ไปเรื่อยๆจนกว่า การศึกษาและการสำรวจวาฬไทยของเราจะสามารถพัฒนาไปได้มากกว่านี้ ซึ่งต้องอาศัย ความสนใจกำลังคน..กำลังทรัพย์...ความตั้งใจ..ความอยากรู้อยากเห็น...ความรักความห่วงแหน ฯลฯอีกมากมายครับ เราถึงจะได้คำตอบที่จะมาตอบคำถามในเบื้องต้นเหล่านี้ได้บ้างว่า ...วาฬตั้ง 30 กว่าตัวเขาหายไปไหนหมดนะ? อะไรทำให้เขาตัดสินใจว่าวันนี้จะไปหากินทางไหน? พวกเขาขณะนี้ อยู่ไหน?

ต่างๆเหล่านี้ครับ...นี่ถือเป็น คำถามพื้นฐานเอาหลายๆที่จนปานนี้เรายังไม่ได้คำตอบเหล่านี้ได้เลยสัก
นิด. อย่างในขณะที่เวลาก็เข้าไปบ่ายสามโมง แล้ว เราเล่นเรือไปตามความคุ้นเคย ความคาดหวัง
น่าจะเป็น..ไปถึงเกือบ ทำเงินแล้วและวกกลับมาทางเกือบๆแหลมผักเบี้ยแล้ว ยังคงไร้ที่แว้วพวก
เขาโดยสิ้นเชิง. ทฤษฎีความคาดเดาของผมนั้นก็ออกมาเสนอหน้าว่า พวกเขา น่าจะลงไปหากินลงไปทาง
อ่าวไทยตอนกลางหรือทางใต้มากขึ้นแล้วมั้ง น่าจะเป็นแหลมผักเบี้ย...หรือ บ่อนอก หรือ เอ..อาจไป
ทางเขมรแล้ว มั้ง..อะไรก็เป็นไปได้ต่างๆ นานาครับ..ใช่ครับ..ในใจผมคิด...อนิจจาการ สํารวจและ
การศึกษาวาฬไทยของเราครับ....ตั้งแต่ปีที่แล้วจนถึงนาที่นี้ การศึกษาและสํารวจวาฬในเมืองไทยยัง
ใช้วิธีมาตรฐานแบบเดิมอยู่ครับ คือ มาตราฐานแห่งการตั้งสมมุติฐาน หรือถ้าจะให้เรียก แบบ บ้านๆ
ก็คือ เดาๆเอาแหละครับ. ถ้าจะมีดีขึ้นในส่วนของผมก็คือ ผมได้มาพบและรู้จักเพื่อนๆที่ทำงาน
โดยตรงหรือทางอ้อมที่ทำหรือชอบปลาวาฬเพิ่มขึ้น ถึงจะไม่ได้ทำเต็มเวลาแต่ก็ทุ่มเทมากที่สุดที่
สถานการณ์ปัจจุบันจะอำนวยให้ จำนวนคนแม้จะยังไม่มากนักแต่ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆครับ และ สำหรับ
ผมทำไป ทีละเล็กทีละน้อย ดีกว่าพุดๆแล้วไม่ลงมือทำอะไรเอาซะเลยครับ.

นกนางนวลโฉบเหยื่อที่ขึ้นอยู่ทั่วไป

“อู๋...ผมว่าผมเห็นโลมานะครับ” เสียงเจ้าตั้มลอยมาจากหัวเรือขณะนั้นเป็นเวลา บ่ายสาม
โมงครึ่งแล้ว เจ้านี้เหมือนกันครับ เมื่อแรกๆการมาลงเรือสํารวจด้วยกันก็แค่อยากมาช่วยๆผมเท่านั้น
แต่เดี๋ยวนี้ก็นั่งจับจ้องทะเลออกไปอย่างเอาจริงเอาจัง รู้จักมักคุ้นกับวาฬมากขึ้นทีละเล็กทีละน้อยตาม
เคยครับ ผมมองตามออกไปรวมทั้งฟ้าจรูญด้วยที่เดินออกมาจากแก่งเรือเพราะแก้งมองไม่เห็น พลัง
ถามว่า “ทางไหน” ส่วนผมก็ว่า “แน่ใจ” ความที่เรคิดในการมองหาขี้สัฟฟรอนไม่ได้...สักพักเดียวครับ..
แทนคำตอบ

ฝูงโลมา 6 – 8 ตัว บริเวณโป๊ะจับปลาแถบบางตะบูน (3831,382)

คงเป็นเพราะธรรมชาติก็คงไม่ใจร้ายเกินไปกับเรานะครับที่ได้ส่งฝูงโลมานี้มาให้เราได้เห็นและ
เพลิดเพลินกันไปได้อีกทั้งชั่วโมง หลังจากการพยายามตามหา พี่วาฬไทย ของเรากันทั้งวันซึ่งก็คงได้
ข้อสรุปว่า วันนี้ไม่มีขึ้นในแถบย่านนี้ เพราะจากสายตาของคนหนึ่งคน(พี่จ่าบุญ)ที่เคยเป็นคนเดียวที่

มองออกไปเพื่อหาวาฬให้เรา ซึ่งครั้งแรกๆในปีแรกนั้นเป็นเหมือนเพียงนักท่องเที่ยวที่แค่อยากมาดูวาฬ กลายเป็น การมองหาวาฬด้วยความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อเป็นการสำรวจจากในเรือวันนี้อย่างน้อยก็เพิ่มขึ้นมาอีก 3 – 4 คนครับ ที่เพิ่งมองออกไปอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อจะมองเห็น, ถ่ายรูป และทำบันทึกไว้ให้เป็นสถิติเพื่อการศึกษาต่อไป. สำหรับผมวันนี้ถึงจะไม่มีวาฬให้เห็น แต่ได้เห็นความก้าวหน้า, ความร่วมมือเล็กๆบางอย่างที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้น..ถึงจะไม่ยิ่งใหญ่แต่ก็ไม่เล็กเกินกว่าที่จะให้เรางัยมึ่มๆให้กับความหวังบางอย่างได้ครับ.

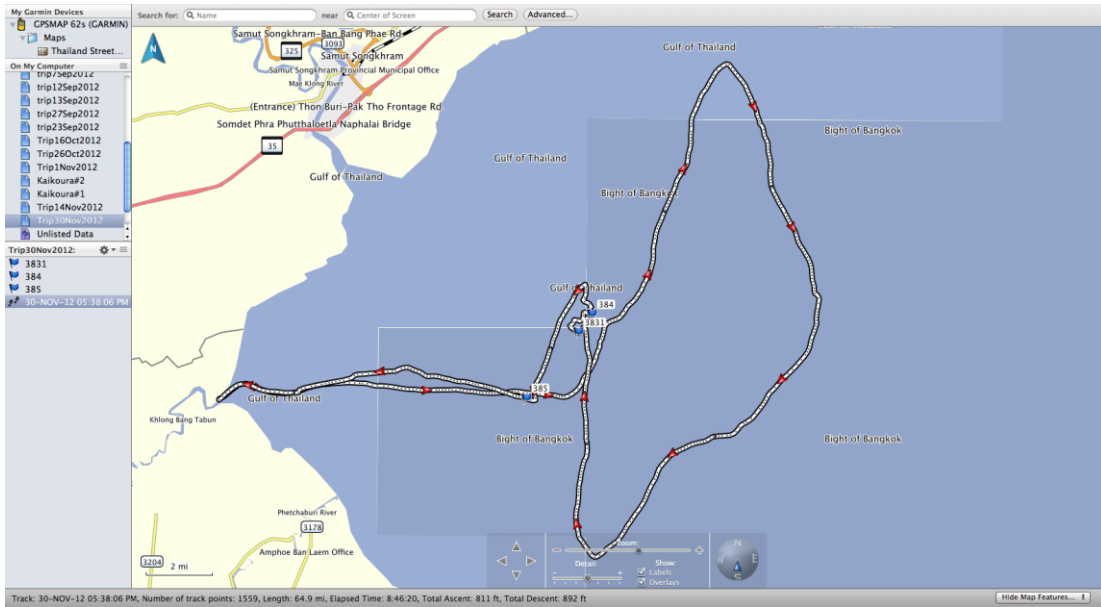
พักผ่อนเย็นกับสีทองเรื่อๆแถบบางตะบูน

ยามเย็นกับกระยางที่หัวเสา

โป๊ะแถวๆบางตะนูน(385)

พื้นที่สำรวจเมื่อวันที่ 30 พย. 55